

[Rasmus Hansen.]

Spørgsmaalet er et europæisk Spørgsmaale, der skal bringes for de Allieredes Domstol, og at den danske Regering var den sidste til at tage dette Standpunkt.“

Greve Bent Holstein oplyste ifølge det samme Referat — det findes i „Kolding Avis“ for 11. December 1918 —, at Ententen havde to Ønsker, for det første at svække Preussen det mest mulige, for det andet at gøre Danmark saa stærkt som muligt. Derefter udtalte Greve Bent Holstein — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til endnu et kort Citat —:

„Det første ønsker man at opnaa ved at udskille Holsten som en særlig Republik. Hvor langt nordpaa denne Grænse skal drages, vil afhænge af, hvad Danmark vil foretage sig. Et probat Middel vil her være en militær Aktion fra dansk Side. Hvis den danske Regering vilde forespørge Ententen, om Danmark maatte foretage en saadan Aktion, vilde Ententen acceptere det uden Betingelser. En saadan Optræden vilde gøre det danske Navn agtet i Europa og i alle Henseender være til stor Gavn for os. Men en saadan klog og fremsynet Handling tør vi ikke vente os af Danmarks nuværende Regering. Der er derimod den anden Mulighed, at Sønderjyderne selv rettede Anmodning om militær Aktion. Dansk offentlig Mening vilde billige det fuldt ud, og man burde gøre alt for at øve et Tryk paa Ministeriet. En dansk Intervention vilde i umaadelig Grad sikre Danmarks Anseelse i Europa.“

Se, dette var Greve Bent Holstein i 1918. Jeg spørger da: Med hvilken Ret angriber nu denne Mand den nuværende Regering, Socialdemokratiet eller Socialdemokrater for Eventyrpolitik over for Tyskland? Er der nogen Mand, hvis politiske Fortid og hvis svigtende Dømmekraft ikke giver ham nogen som helst Berettigelse til at angribe Socialdemokratiet og den nuværende Regering for mangelfuld Forstaaelse af den Betydning, det har for Danmark at have et godt Forhold til Tyskland, saa er det Greve Bent Holstein. Men hans Hensigt kan heller ikke misforstaas. Ogsaa Greve Bent Holstein haaber paa, at han ved at paaberaabe sig Hensynet til Tyskland kan faa lammet eller standset det Oplysningsarbejde og den Ytringsfrihed, som hidtil har sønderlemmet hans og en lille Klikes reaktionære Plan.

Den danske Regerings Holdning over for Tyskland har i mange Aar hverken været bestemt af politiske Sympatier eller

af Forfatningssystemet her i Landet. Bismarck anvendte Provisorier i Kampen mod de Liberale i Preussen adskillige Aar, før Højres Godsejere under Estrups Førerskab fandt paa at efterligne den Fremgangsmaade. De lærte hos Bismarck meget af det, de forgæves gjorde Brug af i den bitre og langvarige Kamp her i Landet mod Folkeflertallets Krav om Folkestyre, men alligevel var det ikke Højres Godsejere eller andre Kredse inden for Højre, som i Slutningen af forrige Aarhundrede og Begyndelsen af dette Aarhundrede gik i Spidsen for en Udsoning med Tyskland, det var Folkestyrets Tilhængere, det var Venstrekredse, navnlig her i København, og deres Bestræbelser paa dette Omraade var naturligvis ikke paa nogen Maade dikteret af Tilbøjelighed til at virke for samme Statsform her i Landet som i Tyskland. Man kan med god Grund sige tværtimod. Men de lod sig lede af de samme geografiske og økonomiske og andre Faktorer, som ogsaa øver Indflydelse paa andre Landes Udenrigspolitik.

Hvis man vil definere denne Linie, kan man gøre det ved at sige: Statspolitisk: Neutralitet udadtil, partipolitisk: Ytringsfrihed indadtil. Denne Linie gennemførtes af Partiet Venstres Regeringer fra 1901 til 1913, af Ministeriet Zahle og dets Støtteparti Socialdemokratiet i de vanskelige Krigsaar, af Ministeriet Neergaard fra 1920 til 1924, af det første Ministerium Stauning og af det Ministerium Stauning, vi har haft siden 1929, og den Erklæring, den højtærede Udenrigsminister har afgivet her i Tinget for nogle Dage siden, har fastslaaet, at det ogsaa bliver Fremtidens Linie.

Regeringens Stilling er saaledes klar nok, og jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Hartel, Holstein-Kliken og de andre danske nazistiske Kliker skal opgive deres Forhaabninger om, at Tyskland kan udnyttes som Paaskud til Gennemførelsen af deres Planer. Men jeg føjer til, at det vil ikke være til nogen Skade, at Befolkningen i den kommende Tid aarvaagent følger deres Virksomhed, saa den har fuldkommen Rede paa, hvorledes disse Folk forstaaer Begrebet Landsmand og Fædreland.

Simonsen: Det er fremhævet af Regeringspartiernes Ordførere her i Tinget og vil sikkert blive gentaget paa politiske Møder ude omkring i Landet i den kommende Tid, at den danske Stats finansielle Stilling er god. Dette er rigtigt; det giver de nylig optagne udenlandske og indenlandske Statslaan ogsaa Udtryk for, og det er kun godt